

Klage/Innspill som gjelder forslag til endringer i forskrift om inntaksområder for Åkraskole, Sevland skole, Grindhaug skole og Ådland skole i Karmøy kommune

«Kin er du?» Ja du som ser på tall og prognoser, i stedet for å se barnets beste. Som vil bryte opp trygghet, venner, nabolag og tilhørighet. Som slenger ut forslag i «hytt og pine», ja for det er nettopp slik det føles ut. Er det du som ryktene sier «ikkje visste kor Sevland var en gang?». Ja for du som vet hvordan det er i denne skolesonen, det kan ikke være du som foreslår dette?

Jeg vil si at vi har tålt mye, vi som har barna på Åkra skole. Skolen er ikke i den stand som vi skulle ønske, verken når det kommer til størrelse eller sikkerhet. Vi er blitt tatt med på opp og nedturer, for så å bli nedslått igjen. De siste valgkampene har det blitt gitt løfter om ny skole, og vi håpet og trodde det skulle skje en endring. Et sentrum for barna på Åkra, med en trygg og god skole i nærhet av idrettsanlegg og park. Tomten var i boks og det så lovende ut. Vi har komt oss gjennom skuffelsen, når vi igjen kom i siste rekke, ved å trøste oss med at det materialistiske ikke er alt. Det er innholdet som teller, og innholdet er jo bra. Vi har hatt fokus på hva vi kan gjøre med det vi har, slik at barna skal ha det trygt og godt. Men så kom meldingen, meldingen der kommunestyret nå vil berøre innholdet, og da kan vi ikke tie lenger. «Mammaløven» kommer frem, og får lyst til å brøle, for nå er det barna som skal direkte berøres.

«I påvente av ny skole på Åkra må det gjøres strakstiltak til det beste for elevene og deres læringsmiljø på Åkra skole». Jeg henger meg opp i ordene til det «beste for elevene», og undrer meg over hvordan det å flytte barn fra sin trygge hverdag, venner, nærmiljø og lag, kan være i samsvar med dette? Ordet strakstiltak får meg til å kjenne på en slags hastig løsning, som ikke er gjennomtenkt, og som likevel får så store konsekvenser. En brannslukking, som det lukter svidd av. «Barna tåler det» tenker du kanskje, folk har måtte flytte før. Ja kanskje de gjør det, noen barn er gode på omstillinger, men hva om de ikke gjør det. Igjen så blir det de sårbare barna, som trekker det korte strået. Barn som før har tatt følge til skolen, som bor i samme nabolag, skal nå skilles på skoleveien, gå alene og måtte bygge opp alt på nytt. Ikke bare blir skoledagen annerledes, men plutselig hører du heller ikke til samme fotballag, håndballag, all-idrett, korps osv. Jeg kunne skrevet mye om tilhørighet, og hvor mye det har å bety både i forhold til beskyttelse og risiko. Men håper dere, i alle fall noen, allerede vet hvor stor risikofaktor det er og ikke høre til.

Bakgrunnen for å se på skolesonen var blant annet at Åkra skole var sprengt for noen å siden. Er det verdt å risikere enn slik omfattende inngripen, når tallene fremover viser at elevtallene går nedover?

Var det ikke også dette som var et av argumentene for at det ikke ble ny skole på Åkra, nå i første omgang? Vi vet at det eneste riktige av kommunen er å prioritere ny skole i denne skolekretsen, og det er ikke rom for hastige tiltak som nå er foreslått. Når det da også skyldes på at Karmøy Kommune er en lavinntektskommune, som innebærer lav utdanning og lav inntekt, og at det derfor må gjøres tiltak synes jeg det blir paradoksalt. Hvordan kan tiltak for å imøtegå dette være å ødelegge nettopp utdanningsløpet til neste generasjon? Barneskolene i Karmøy kommune burde skinne, når vi vet hvor stor samfunnsgevinst det gir å sikre barn trygghet, et godt grunnlag for egen helse (fysisk og psykisk), og hva det utgjør ift. valg av videre utdanning, det å kvalifisere seg innenfor arbeidslivet. Forebygging og tidlig innsats er det som fungerer, og dette starter i barnehage og barneskole. Vi vet også at det er en mye rimeligere løsning rent samfunnsøkonomisk. Brannslukking der imot; ettervern, frafall i skole, utenforskap osv. innebærer store kostnader og store konsekvenser for enkeltmennesker og samfunnet.

Jeg synes avslutningsvis at det er på sin plass og minne om FNs barnekonvensjon i denne saken, fordi det her blant annet vektlegges at;

«Ved alle handlinger som berører barn, enten de foretas av offentlige eller private velferdsorganisasjoner, domstoler, administrative myndigheter eller lovgivende organer, skal **barnets beste** være et grunnleggende hensyn».

«Barnet har rett til å si sin mening i alt som vedrører det, og barnets meninger skal tillegges vekt».

Jeg har til gode å høre noen av barna dette gjelder, si noe positivt om forslaget. Barna selv sier at de er redde for å miste sine venner, de synes det er urettferdig om dette går gjennom, de påpeker hvor vanskelig det kan være å finne nye venner, og hvor vanskelig det må være for de som nettopp har begynt på skolen og måtte starte på nytt igjen. Kloke ord fra de det berører mest, som må tas med i denne vurderingen.

«Kin er du»? Jeg skulle likt og vite, og vil fortelle deg at jeg tror barna, og vi som er foresatte her på Åkra, har behov for litt ro nå. Så inntil dere kan si noe om, og fokusere på ny skole, sier jeg slik jeg pleier å si til mine barn; «Har dåkker ikkje noge positivt å sei nå, så la vær å sei det».

Åkrehamn, 30.10.20

Ann Elisabeth og Royal Aslaksen